EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 18.12.2020
COM(2020) 749 final

2020/0331 (CNS)

Predlog

DIREKTIVA SVETA

o spremembi Direktive 2006/112/ES v zvezi s prenosom izvedbenih pooblastil na Komisijo za opredelitev pomena izrazov, uporabljenih v nekaterih določbah navedene direktive

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

• Razlogi za predlog in njegovi cilji

Komisija trenutno nima izvedbenih pooblastil v zvezi z direktivo o DDV[1]. Edino zdajšnje orodje Komisije za spodbujanje enotne uporabe pravil EU o DDV je *svetovalni odbor*, ustanovljen v skladu s členom 398 direktive o DDV, tj. odbor za DDV.

Odbor za DDV je sestavljen iz predstavnikov držav članic in Komisije ter proučuje vprašanja Komisije ali države članice v zvezi z uporabo določb EU o DDV. Glede na to, da je odbor za DDV svetovalni odbor, lahko sprejme le nezavezujoče smernice o uporabi direktive o DDV, zavezujoče izvedbene ukrepe pa lahko sprejme le Svet na podlagi predloga Komisije (člen 397 direktive o DDV).

Izkušnje kažejo, da te smernice ne zagotavljajo vedno enotne uporabe zakonodaje EU o DDV. Odboru za DDV v zadnjem času na primer ni uspelo sprejeti enotnih smernic glede številnih vprašanj v zvezi s praktično uporabo določb Direktive Sveta (EU) 2018/1910 (direktiva o hitrih rešitvah)[2]. Zato države članice uporabljajo različne pristope pri vprašanjih, kot so:

– ali je skladišče stalna poslovna enota davčnega zavezanca ali drugo (kadar je skladišče, kamor se blago prepelje v okviru ureditve skladiščenja na odpoklic, v lasti ali najemu davčnega zavezanca, ki blago prepelje);

– kaj se šteje za majhne izgube oziroma kako se obravnavajo take majhne izgube za namene ureditve skladiščenja na odpoklic;

– pomen izraza „dobavitelj[,] ki sam ali prek tretje osebe za njegov račun odpošilja ali prevaža blago“ (člen 36a(3) direktive o DDV).

Odboru za DDV nedavno ni uspelo sprejeti niti enotnih smernic o tem:

– kako za namene DDV opredeliti kraj storitve, kadar gre za dogodek, ki poteka v več državah članicah;

– ali dobava blaga ali storitev med sedežem podjetja, ustanovljenega v državi članici, in skupino za DDV v drugi državi članici, ki vključuje podružnico istega podjetja, pomeni obdavčljivo transakcijo za namene DDV.

Zaradi teh razhajanj lahko zelo verjetno nastanejo primeri dvojne obdavčitve, za podjetja pa pomenijo pravno negotovost in dodatne stroške, kar se običajno precej pozneje konča šele s sodbo Sodišča Evropske unije (SEU), katere rezultat je včasih razlaga, s katero se prej večina držav članic ni strinjala (na primer v zvezi z uporabo pravil o delitvi stroškov)[3]. Lahko se celo

---

1 Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 347, 11.12.2006).

2 Direktiva Sveta (EU) 2018/1910 z dne 4. decembra 2018 o spremembi Direktive 2006/112/ES glede harmonizacije in poenostavitve nekaterih pravil v okviru sistema davka na dodano vrednost za obdavčevanje trgovine med državami članicami (UL L 311, 7.12.2018, str. 3).

3 Sodbe z dne 4. maja 2017, Komisija/Luksemburg, C-274/15, ECLI:EU:C:2017:333, z dne 21. septembra 2017, DNB Banka, C-326/15, ECLI:EU:C:2017:719, z dne 21. septembra 2017, Aviva,

zgodi, da se s sodbo SEU, ki se nanaša na konkreten dejanski položaj, ne odpravijo vse negotovosti. To se je zgodilo v zvezi z obravnavo dobav med sedežem podjetja in njegovo podružnico (v kombinaciji s skupinami za DDV) za namene DDV: čeprav je bilo s sodbo SEU v zadevi Skandia America[4] rešenih več problemov, ostajajo dvomi glede obravnave za namene DDV v položajih, ki ne ustrezajo natančno dejstvom v zadevi, ki je bila predložena SEU.

Ob upoštevanju zgoraj navedenega in kot je napovedano v sporočilu o akcijskem načrtu za pravično in preprosto obdavčitev, ki podpira strategijo za okrevanje[5], se s predlagano spremembo direktive o DDV ustanavlja odbor, ki bi nadzoroval, katere izvedbene akte Komisija sprejme na nekaterih področjih DDV. V zvezi s tem je treba poudariti tri vidike:

– prvič, postopki v odboru bi se uporabljali le v povezavi z omejenim naborom pravil o izvajanju določb direktive o DDV, za katere je potrebna skupna razlaga. Za morebitno spremembo direktive o DDV je, tako kot danes, potreben soglasni dogovor Sveta;

– drugič, v interesu davčnih uprav in podjetij je, da se olajša sprejetje skupnih razlag določb direktive o DDV, saj lahko razhajanja na tem področju zelo verjetno povzročijo dvojno obdavčitev, izkrivljanje konkurence in dodatne stroške za podjetja. S tega vidika je postopek v odboru dolgoletni standardni pristop, ki se uporablja v pravu EU za olajšanje oblikovanja teh skupnih razlag. Treba je opozoriti, da se na področju posredne obdavčitve standardni postopki v odboru že uporabljajo za upravno sodelovanje na področju DDV in za trošarine;

– tretjič, Svet obdrži svoja izvedbena pooblastila, kolikor ne spadajo v strogo opredeljen obseg pooblastil Komisije, zlasti glede bistvenih zadev, ki so za države članice posebej občutljive.

2. PRAVNA PODLAGA, SUBSIDIARNOST IN SORAZMERNOST

• Pravna podlaga

Predlog temelji na členu 113 PDEU. V navedenem členu je določeno, da Svet po posebnem zakonodajnem postopku ter po posvetovanju z Evropskim parlamentom in Ekonomsko-socialnim odborom soglasno sprejme določbe za harmonizacijo pravil držav članic na področju posrednega obdavčenja.

• Subsidiarnost (za neizključno pristojnost)

Predlog je skladen z načelom subsidiarnosti, saj je glavni ugotovljeni problem prav to, da države članice koncepte iz direktive o DDV uporabljajo neusklajeno, kar lahko povzroči dvojno obdavčitev ali neobdavčitev, zlasti v čezmejnih položajih. Države članice ne morejo same rešiti teh problemov. Prenos nekaterih izvedbenih pooblastil na Komisijo bo omogočil hitrejšo in učinkovitejšo obravnavo položajev, ki nastanejo zaradi različnih razlag in ki trgovcem povzročajo težave. Pri tem bo Komisiji pomagal odbor, ki je sestavljen iz strokovnjakov za DDV iz davčnih uprav držav članic ter ki bo torej primeren za dosledno in hitro obravnavo problemov.

C-605/15, ECLI:EU:C:2017:718, in z dne 21. septembra 2017, Komisija/Nemčija, C-616/15, ECLI:EU:C:2017:721.

[4] Sodba SEU z dne 17. septembra 2014, Skandia America, C-7/13, ECLI:EU:C:2014:2225.

[5] Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu – Akcijski načrt za pravično in preprosto obdavčitev, ki podpira strategijo za okrevanje (COM(2020) 312 final, 15.7.2020).

- **Sorazmernost**

Predlog je skladen z načelom sorazmernosti, saj ne presega tistega, kar je potrebno za izpolnitev ciljev Pogodb, zlasti za nemoteno delovanje enotnega trga, kar je trenutno ovirano, ker države članice koncepte DDV različno razlagajo in uporabljajo.

- **Izbira instrumenta**

Ker gre za spremembo direktive o DDV, se predlaga direktiva.

3. PRORAČUNSKE POSLEDICE

Predlog nima nobenih negativnih posledic za proračun EU.

4. DRUGI ELEMENTI

- **Natančnejša pojasnitev posameznih določb predloga**

Komisija bi se morala v predlagani vlogi ob pomoči odbora osredotočiti na specifična področja, na katerih je potrebna enotna uporaba konceptov iz zakonodaje EU o DDV. Brez take enotne uporabe bodo problemi, kot je dvojna obdavčitev ali neobdavčitev, še naprej ostali.

A) Izvedbena pooblastila, dodeljena Komisiji in Svetu: novi člen 397a direktive o DDV v povezavi z novim členom 397 direktive o DDV

(i) Prvi pododstavek člena 397a(1) v povezavi z drugim pododstavkom navedene določbe in členom 397

Člen 291 PDEU na splošno določa, da „[č]e so potrebni enotni pogoji za izvajanje pravno zavezujočih aktov Unije“, se s temi akti načeloma na Komisijo, ali v ustrezno utemeljenih posebnih primerih na Svet, prenesejo izvedbena pooblastila. SEU je že večkrat dosledno razsodilo, da so pojmi in koncepti, ki se uporabljajo v celotni direktivi o DDV, razen v maloštevilnih primerih, v katerih je njihova opredelitev v skladu z direktivo izrecno prepuščena državam članicam, pojmi in koncepti prava Unije, ki jih je treba razlagati in uporabljati enotno[6].

Izrazi direktive o DDV, za katere navedena direktiva vsebuje izrecne napotitve na pravo držav članic za opredelitev (njihovega) pomena in obsega, so redki. Omeniti je mogoče na primer pojme „zemljišče za gradnjo“ in „zemljišče, na katerem objekt stoji“ (člen 12), „posebni investicijski skladi“ (člen 135(1)(g)) in „nastanitev“ (člen 135(2)(a)). Za večino drugih izrazov in konceptov, uporabljenih v direktivi, sta po mnenju SEU potrebna enotna razlaga in uporaba, ki bi ju bilo treba, kot določa člen 291 PDEU, določiti z izvedbenimi ukrepi.

Dodelitev izvedbenih pooblastil Komisiji je omejena na opredelitev pomena nekaterih določb direktive o DDV. Svet pa obdrži svoja izvedbena pooblastila, tj. brez teh opredeljenih pooblastil Komisije. Izvedbeni ukrepi, katerih namen ni opredelitev pomena izrazov iz prvega pododstavka člena 397a(1), bi tako spadali v okvir pristojnosti Sveta. Poleg tega vsi izvedbeni ukrepi v zvezi z določbami v naslovu I (Predmet in področje uporabe), naslovu VIII (Stopnje) in naslovu XIII (Odstopanja) direktive o DDV, ki so vsi še posebno občutljivi za države članice, jasno spadajo v okvir izvedbenih pooblastil Sveta. Nazadnje, države članice bi bile pristojne za sprejetje zadevnih pravil v zvezi s postavkami, izrecno izključenimi iz izvedbenih pooblastil Komisije v drugem pododstavku člena 397a(1).

[6] Glej med drugim sodbo z dne 27. novembra 2003, Zita Modes, C-497/01, ECLI:EU:C:2003:644, točke 34 do 36.

(ii) Točka (a) prvega pododstavka odstavka 1 v povezavi z drugim pododstavkom

Naslov III direktive o DDV se nanaša na davčne zavezance. Za številne določbe tega naslova bi bila potrebna enotna razlaga, saj direktiva o DDV nacionalni zakonodaji držav članic ne narekuje opredelitve pomena izrazov, uporabljenih v tem naslovu: na primer za pojem „priložnostno “ (člen 9(2)) ali pojem „sejmi in razstave komercialne narave“ (kategorija 8 v Prilogi I).

Nasprotno pa Komisija ne bi smela biti pooblaščena, da z izvedbenimi akti:

– v imenu države članice izvaja možnosti ali da ji prepreči izvajanje možnosti, ki jih direktiva o DDV omogoča državam članicam v zvezi s skupinami za DDV (člen 11), priložnostnimi davčnimi zavezanci, alternativnimi merili za merila o prvi uporabi objektov in pomenom „zemljišča, na katerem objekt stoji“ (člen 12) ter oproščenimi dejavnostmi, ki se obravnavajo kot dejavnosti, ki jih opravljajo državni organi (člen 13(2));

– določi opredelitev „zemljišča za gradnjo“, saj direktiva izrecno napotuje na njegovo opredelitev v nacionalnem pravu (člen 12(3)).

(iii) Točka (b) prvega pododstavka odstavka 1 v povezavi z drugim pododstavkom

V naslovu IV direktive o DDV so obravnavane obdavčljive transakcije. Jasno je, da je treba pojme, uporabljene v določbah tega naslova, uporabljati enotno: na primer pojme „premoženje v stvareh“ (člen 14(1)), „poslovna sredstva“ (člen 17(1)) in „prihod“ (člen 17a(4)). Vendar Komisija ne bi smela biti upravičena, da z izvedbenimi ukrepi v imenu države članice izvaja katere koli možnosti ali da državi članici prepreči izvajanje možnosti, ki so državam članicam dodeljene v tem naslovu. Te možnosti se nanašajo na pojem „dobava blaga“ (člen 14(3), člen 15(2) ter člena 18 in 19) in na pojem „opravljanje storitev“ (člen 26(2) ter člena 27 in 29).

(iv) Točka (c) prvega pododstavka odstavka 1 v povezavi z drugim pododstavkom

Naslov V direktive o DDV se nanaša na kraj obdavčljivih transakcij. Tu je potreba po enotni uporabi določb očitna, saj bi različne razlage, ki bi jih države članice pripisale uporabljenim izrazom v tem naslovu, najverjetneje povzročile primere dvojne obdavčitve ali neobdavčitve. Tako je treba na primer pojme „odpošlje ali prevaža dobavitelj ali druga oseba za njegov račun“ (člena 32 in 33), „montaža ali instalacija“ (člen 36), „prvi dobavitelj“ in „zadnja stranka“ (člen 36a), „nepremičnine“ (člen 47) ter „restavracijske storitve in storitve cateringa“ (člen 55) vse uporabljati enotno v vsej Uniji.

Nasprotno pa Komisija ne bi smela biti pooblaščena, da z izvedbenimi ukrepi v imenu države članice izvaja možnosti ali da državi članici prepreči izvajanje možnosti, ki so državam članicam dodeljene v navedenem naslovu (na primer možnosti v zvezi z „dejansko uporabo in potrošnjo“ v zvezi s krajem dobave nekaterih storitev).

(v) Točka (d) prvega pododstavka odstavka 1 v povezavi z drugim pododstavkom

Naslov VI obravnava obdavčljivi dogodek in obveznost obračuna DDV. Določbe, uporabljene v tem naslovu, je treba uporabljati enotno: na primer pojme „zaporedni računi“, „zaporedna plačila“ ali „nepretrgane dobave blaga“ (člen 64) ter pojma „predplačilo“ in „prejem plačila“ (člen 65). Vendar Komisija ne bi smela biti pooblaščena, da v imenu države članice izvaja možnost ali da državi članici prepreči izvajanje možnosti v zvezi z obveznostjo obračuna DDV za nepretrgano dobavo blaga (tretji pododstavek člena 64(2)). Enako bi veljalo za

odstopanja, dovoljena državam članicam v zvezi z obveznostjo obračuna DDV za določene transakcije ali za določene kategorije davčnih zavezancev (člen 66).

(vi) Točka (e) prvega pododstavka odstavka 1 v povezavi z drugim pododstavkom

Naslov VII direktive o DDV se nanaša na davčno osnovo za DDV. Določbe, uporabljene v tem naslovu, je treba uporabljati enotno: na primer pojme „prodajna faza“, „nabavna cena“ ali „lastna cena“ (člen 72), „plačilo“ in „subvencije, ki so neposredno povezane s ceno takšnih dobav“ (člen 73), „davki, dajatve, prelevmani in takse“ in „postranski stroški“ (člen 78) ter „popusti na ceno in rabati“ ali „prehodni konto“ (člen 79). Nasprotno pa Komisija ne bi smela biti pooblaščena, da z izvedbenimi ukrepi v imenu države članice izvaja katere koli možnosti ali da državi članici prepreči izvajanje možnosti, ki so državam članicam dodeljene v navedenem naslovu. Komisija ne bo pooblaščena niti, da določi pogoje in pravila v zvezi s spremembo davčne osnove (člen 90(1)) ali menjalnim tečajem (člen 91(2)).

(vii) Točka (f) prvega pododstavka odstavka 1 v povezavi z drugim pododstavkom

Naslov IX direktive o DDV se nanaša na oprostitve. Komisija ne bi smela biti pooblaščena, da z izvedbenimi ukrepi:

– določi opredelitve, priznanja in pooblastila, za katere so države članice pristojne v skladu s členom 132(1) (kot je opredelitev „medicinske in paramedicinske poklicne dejavnosti“ v členu 132(1)(c) ali priznanje organizacije kot „organizacije socialnega pomena“ v členu132(1)(g)),

– opredeli pojem „posebni investicijski skladi“ (člen 135(1)(g)) ter določi pogoje in omejitve za oprostitev v zvezi s stavami, loterijami in drugimi oblikami iger na srečo (člen 135(1)(i)),

– določi omejitve glede oprostitev za nekatere transakcije, ki se obravnavajo kot izvoz, za katere so v skladu z direktivo pristojne države članice gostiteljice (člen 151).

Poleg tega Komisija ne bo pooblaščena, da v imenu države članice izvaja katere koli možnosti ali da državi članici prepreči izvajanje možnosti, ki so državam članicam dodeljene v navedenem naslovu. Tu je mogoče kot primer omeniti možnosti v zvezi z oprostitvami za športne in kulturne storitve (drugi odstavek člena 133), izključitvami iz oprostitve v zvezi z lizingom nepremičnin ali dajanjem nepremičnin v najem (drugi pododstavek člena 135(2)) in pravico do izbire za obdavčitve (člen 137) ali odločitvijo o uporabi katere koli od oprostitev za transakcije, povezane z mednarodnim trgovanjem (poglavje 10 navedenega naslova).

(viii) Točka (g) prvega pododstavka odstavka 1 v povezavi z drugim pododstavkom

Naslov X direktive o DDV se nanaša na odbitke. Komisija ne bi smela biti pooblaščena, da v imenu države članice izvaja možnosti ali da državi članici prepreči izvajanje možnosti, ki so državam članicam dodeljene v navedenem naslovu: na primer možnosti v zvezi z deležem odbitka (člena 173(2)), omejitvami pravice do odbitka (člena 176 in 177) ali pravili za uveljavljanje pravice do odbitka (člena 180 in 181).

(ix) Točka (h) prvega pododstavka odstavka 1 v povezavi z drugim pododstavkom

Naslov XI direktive o DDV in Priloga VI k direktivi o DDV se nanašata na obveznosti v zvezi z DDV. Komisija bi bila na primer pooblaščena, da z izvedbenimi ukrepi opredeli pojme „sodelovati“ (člen 192a), „gradbena dela“ ali „rušenje“ (člen 199) ali koncept „davčni zastopnik“ (člen 204). Nasprotno pa Komisija ne bi mogla v imenu države članice izvajati ali državi članici preprečiti izvajanja možnosti iz navedenih določb, tj. možnosti, da uporabi

obrnjeno davčno obveznost (člen 194 ali 199) ali da davčnemu zavezancu dovoli imenovanje davčnega zastopnika. Poleg tega Komisija ne bi mogla opredeliti pojma „davčna sklicna številk“ (člen 239), saj so za to opredelitev neposredno v skladu z direktivo o DDV pristojne države članice.

(x) Točka (i) prvega pododstavka odstavka 1 v povezavi z drugim pododstavkom

Naslov XII direktive o DDV se nanaša na posebne ureditve glede davka. Komisija ne bi smela biti pooblaščena, da v imenu države članice izvaja ali da državi članici preprečuje izvajanje katere koli od možnosti, ki so državam članicam dodeljene v navedenem naslovu, in sicer v členih 281, 284, 285, 286, 287, 296, 301, 303, 318, 326, 330, 333, 342, 344, 349, 352, 366, 367, 369d, 369h in 369i. Komisija ne bi smela biti pooblaščena niti, da opredeli postopke za odbitek ali vračilo DDV, za katere so v skladu s členom 303 pristojne države članice, v zvezi s posebno ureditvijo za kmete. Poleg tega Komisija ne bi smela biti pooblaščena za določitev pravil, navedenih v povezavi z izvajanjem možnosti iz členov 316 in 324, v zvezi s posebno ureditvijo za obdavčljive preprodajalce.

(xi) Tretji pododstavek odstavka 1

V skladu s členom 291(3) PDEU „Evropski parlament in Svet z uredbami, sprejetimi po rednem zakonodajnem postopku, vnaprej določita splošna pravila in načela, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije“. To sta Evropski parlament in Svet storila z uredbo o postopku v odboru, sprejeto februarja 2011[7].

Čeprav bi bilo načeloma pravno mogoče, da bi zakonodajalec na Komisijo prenesel izvedbena pooblastila, ne da bi zahteval nadzor držav članic[8], te možnosti v predlogu ni. Nasprotno, vzpostavljen je mehanizem nadzora, za katerega je pristojen odbor. To pomeni, da Komisija pri izvajanju izvedbenih pooblastil ne more ukrepati sama, saj bo za to izvajanje v vsakem primeru potrebno pozitivno mnenje odbora. V tem okviru se bodo uporabljala pravila iz uredbe o postopku v odboru v zvezi s postopkom pregleda.

(xii) Odstavek 2

Pravila, ki jih je sprejel Svet in so trenutno zajeta v izvedbeni uredbi o DDV, ostajajo v veljavi, čeprav se nekatera izvedbena pooblastila prenesejo na Komisijo. Kljub temu bo lahko Komisija, ob pomoči odbora in vedno v okviru opredeljenega obsega pooblastil, sprejela prihodnja pravila, ki imajo lahko enako področje uporabe kot trenutne določbe izvedbene uredbe o DDV, ki bi jih moral Svet v takem primeru črtati.

B) Novi odbor: člen 398a direktive o DDV

Dodelitev izvedbenih pooblastil Komisiji v tem predlogu nikakor ne pomeni, da države članice ne nadzorujejo, kako Komisija izvaja ta pooblastila. Pravila in splošna načela v zvezi z mehanizmi nadzora držav članic nad tem, kako Komisija izvaja izvedbena pooblastila, so navedena v sekundarni zakonodaji, tj. uredbi o postopku v odboru. V zvezi z davki postopek pregleda iz člena 5 uredbe o postopku v odboru (na področju davkov ni mogoče uporabiti svetovalnega postopka iz člena 4) zagotavlja, da Komisija ne more storiti ničesar brez soglasja držav članic v novem odboru. Komisija lahko sprejme izvedbeni ukrep le v primeru

[7] Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

[8] Glej uvodno izjavo 6 in člen 1 uredbe o postopku v odboru.

pozitivnega mnenja odbora, če odbor izda negativno mnenje ali mnenja ne izda, pa Komisija ni pooblaščena za sprejetje zadevnega izvedbenega akta.

Določbe o sestavi in predsedniku odbora so neposredno zajete v členu 3 uredbe o postopku v odboru. Odbor za DDV obdrži svojo vlogo kot organ, odgovoren za proučitev posvetovanj, določenih v skladu z direktivo o DDV. Taka posvetovanja so navedena v členih 11, 27, 102, 155, 164, 167, 177, 191, 238, 281, 318 in 352. Poleg tega bi moralo biti odboru za DDV omogočeno, da prouči vse druge zadeve v zvezi z uporabo določb Unije o DDV, vendar bo na teh področjih pooblaščen le za izdajo nezavezujočih smernic, tako kot do zdaj.

2020/0331 (CNS)

Predlog

DIREKTIVA SVETA

o spremembi Direktive 2006/112/ES v zvezi s prenosom izvedbenih pooblastil na Komisijo za opredelitev pomena izrazov, uporabljenih v nekaterih določbah navedene direktive

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 113 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta[9],

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora[10],

v skladu s posebnim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Za zagotovitev enotne uporabe prava Unije in upoštevanje načela enakosti je treba izraze, uporabljene v določbah Direktive Sveta 2006/112/ES[11], ki državam članicam ne dovoljujejo izrecno, da opredelijo njihov pomen in obseg, razlagati enotno v vsej Uniji.

(2) Zaradi različne razlage izrazov, uporabljenih v Direktivi 2006/112/ES, lahko zelo verjetno nastanejo primeri dvojne obdavčitve, pravna negotovost, dodatni stroški za podjetja in izkrivljanje konkurence. Enotna razlaga teh izrazov na ravni Unije je potrebna tudi za to, da se davčnim upravam in podjetjem olajša uporaba Direktive 2006/112/ES.

(3) Člen 291 Pogodbe o delovanju Evropske unije določa, da morajo v primeru potrebe po enotnih pogojih za izvajanje pravno zavezujočih aktov Unije ti akti na Komisijo, ali v ustrezno utemeljenih posebnih primerih na Svet, prenesti izvedbena pooblastila.

(4) Za okrepitev učinkovitosti procesa odločanja na področju davka na dodano vrednost (DDV) in prispevanje k enotnejši uporabi zakonodaje Unije o DDV bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila za opredelitev pomena nekaterih izrazov, uporabljenih v Direktivi 2006/112/ES.

(5) Izvedbena pooblastila, prenesena na Komisijo, ne bi smela zmanjšati diskrecijske pravice držav članic, da sprejmejo ukrepe nacionalne zakonodaje, potrebne za izvajanje nekaterih določb Direktive 2006/112/ES. Zato je treba ustrezno razjasniti obseg izvedbenih pooblastil, prenesenih na Komisijo.

---

9 UL C , , str. .

10 UL C , , str. .

11 Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 347, 11.12.2006, str. 1).

(6) Izvedbena pooblastila bi v ustrezno utemeljenih posebnih primerih glede bistvenih zadev, ki so posebej občutljive za države članice, morala biti dodeljena Svetu. To bi veljalo zlasti za morebitne izvedbene ukrepe, ki bi bili potrebni v zvezi z določbami iz naslova I (Predmet in področje uporabe), naslova VIII (Stopnje) in naslova XIII (Odstopanja) direktive o DDV.

(7) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja zadevnih določb Direktive 2006/112/ES bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila v zvezi z opredelitvijo pomena izrazov, uporabljenih v nekaterih določbah navedene direktive. Navedena pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta[12].

(8) Ker cilja te direktive, in sicer zagotovitve enotnejše uporabe zakonodaje Unije o DDV, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev.

(9) Direktivo 2006/112/ES bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Direktiva 2006/112/ES se spremeni:

(1) člen 397 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 397

Svet lahko na predlog Komisije soglasno sprejme:

(a) ukrepe, potrebne za izvajanje določb naslovov I, VIII in XIII te direktive ter prilog III, IV, V in X k tej direktivi;

(b) ukrepe, potrebne za izvajanje določb naslovov te direktive in prilog k tej direktivi, ki niso navedeni v točki (a), če taki ukrepi ne pomenijo opredelitve pomena v njih uporabljenih izrazov.“;

(2) v poglavju 1 naslova XIV se vstavi naslednji člen 397a:

„Člen 397a

1. Komisija lahko z izvedbenimi akti opredeli pomen izrazov, uporabljenih v naslednjih določbah:

(a) kar zadeva davčne zavezance za namene DDV, v določbah naslova III in Priloge I;

(b) kar zadeva transakcije, ki so obdavčljive za namene DDV, v določbah naslova IV;

(c) kar zadeva kraj obdavčljivih transakcij, v določbah naslova V in Priloge II;

[12] Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

(d) kar zadeva obdavčljivi dogodek in obveznost obračuna DDV, v določbah naslova VI;

(e) kar zadeva davčno osnovo za DDV, v določbah naslova VII;

(f) kar zadeva oprostitve plačila DDV, v določbah naslova IX;

(g) kar zadeva odbitke od DDV, v določbah naslova X;

(h) kar zadeva obveznosti davčnih zavezancev in nekaterih oseb, ki niso davčni zavezanci, v določbah naslova XI in Priloge VI;

(i) kar zadeva posebne ureditve glede davka, v določbah naslova XII ter prilog VII, VIII in IX.

Prvi pododstavek se ne uporablja za naslednje določbe:

(a) določbe, ki državam članicam dovoljujejo izvajanje možnosti, kolikor se to nanaša na odločitev o izvajanju navedene možnosti;

(b) določbe, ki vsebujejo izrecno sklicevanje na izraze, ki jih opredelijo države članice, kolikor se to nanaša na opredelitev pomena teh izrazov;

(c) določbe, pri katerih države članice opredelijo pogoje, postopke in pravila, kolikor se to nanaša na take pogoje, postopke in pravila;

(d) določbe o postopkih za priznanja in pooblastila, ki jih dodelijo države članice, kolikor se to nanaša na take postopke;

(e) določbe o davčni sklicni številki iz člena 239.

Izvedbeni akti iz prvega pododstavka se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 398a(2).

2. Če imajo določbe izvedbenih aktov Komisije, sprejetih v skladu z odstavkom 1 tega člena, enako področje uporabe kot določbe izvedbenih ukrepov, ki jih je Svet sprejel v skladu s členom 397 te direktive, kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta (EU) 2020/285*, Svet zadevne določbe črta iz svojih izvedbenih ukrepov.

---

* Direktiva Sveta (EU) 2020/285 z dne 18. februarja 2020 o spremembi Direktive 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost glede posebne ureditve za mala podjetja in Uredbe (EU) št. 904/2010 glede upravnega sodelovanja in izmenjave informacij za namene spremljanja pravilne uporabe posebne ureditve za mala podjetja (UL L 62, 2.3.2020, str. 13).“;

(3) v naslovu XIV se naslov poglavja 2 nadomesti z naslednjim:

„POGLAVJE 2

Odbori“;

(4) v poglavju 2 naslova XIV se vstavi naslednji člen 398a:

„Člen 398a

1. Komisiji pomaga odbor. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.“

Člen 2

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 3

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju,

Za Svet
Predsednik